

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

76. An Confessio per literas aliquando possit esse valida post decretum Clementis VIII. Et an Sacerdos ita pœnitentem absolvens peccet mortaliter? Et an qui per literas, vel internuntium Sacerdoti ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

firmus, qui loqui non potest? Ex p. 3. tract. 4. Ref. 127. alias 128.

Sup. hoc pro furdo supra Refol. 73. & pro infirmo, qui loqui non possit, infra in Ref. 1. post seq. in fine & in Ref. 80. §. ult. & in alio §. earum annotatio- num.

Afirmative respondet Nugnus in ad- dir. ad 3. part. q. 9. art. 3. Turrianus de penit. q. 9. art. 2. disp. 32. dub. 2. qui citant Suarez, Petrum Sotum, & Gabrielem. Idem docent Becanus de Sacram. cap. 37. q. 7. n. 2. Vasquez in 3. p. tom. 4. q. 91. art. 4. dub. 5. num. 2. ubi ita ait, quod non obstat scriptum perdi posse, quod absoluta confessione potest statim rumpi, & paulo ante confessionem ita scribi, & custodiri, ut non perdat, nec etiam obstat, quod surripere potest Sacerdos, sic enim etiam posset ipse eodem modo manifestare crimina, quae voce audisset in confessione, & nihilominus tenemur confiteri, & aequale est damnum utrobique.

2. Hanc sententiam videtur etiam docere Layman in Theolog. moral. lib. 5. tract. 6. cap. 6. num. 4. ubi ait: Qui perpetuo mutus est, & scribere nescit, ad confessionem annuum nutibus, quatenus potest, faciendam obligatus esse videtur. Unde supponit in illis verbis, si scribere nesciat, quod si mutus scribere sciat, tenetur confiteri per scripturam, intellige semper praesente Confessario. Vide etiam Sylvest. ver. Confessio, 1. quest. 15. & Suarez tom. 4. disp. 16. sect. 6.

Sup. hoc mu- to supra in Ref. 72. &c.

3. At his non obstantibus contrariam sententiam tenendam esse puto, & ita docent Ioann. de la Cruz in direct. conscient. p. 2. de Sacram. Penit. q. 3. dub. 7. concl. 1. Sotus in 4. dist. 18. q. 2. art. 6. Valentia tom. 4. disp. ... q. 11. punct. 1. Filliucius tom. 1. tract. 7. n. 63. & Henriquez lib. 4. c. 4. num. 4. in glossa littera A, ubi sic asserit. Non tenetur praescepto Ecclesiae confiteri per scriptum etiam mutus, aut infirmus, qui loqui non potest. Sic ille. Vide etiam Villalobos in Summa tom. 1. tr. 9. diff. 32. num. 3. & alios communiter, quia peccata scribere & scriptum Confessario tradere, insolitus est confitendi modus, & plerumque non vacat omni periculo publicationis, & hoc sufficit; quare Ecclesiastica lex in tali casu non obligat. Quid verò dicendum in articulo mortis? dic, ut in seq. resol. resolvemus.

Qua hic est infra Refol. 78.

RESOL. LXXVI.

An confessio per litteras aliquando possit esse valida post Decretum Clem. VIII.

Et an Sacerdos ita penitentem absolvens peccet mortaliter?

Et an, qui per litteras, vel intermedium Sacerdoti peccata sua manifestavit absenti Confessario, post se absolvi, postquam Confessarius accessit ad illum, dummodo adhuc vivat? Ex p. 5. tract. 14. & Misc. Refol. 60.

Sup. hoc lege supra la- tam doctrina Ref. 74. & ne de- ras videre Resoluto- nes duarum ultimarum annotatio- num hujus Ref. & Re- solutiones earum an- notationu.

AD hoc dubium Philippus Gamachaus Alex doctissima, & inclyta facultate Parisiensi Doctor Sorbonicus in 3. part. D. Thom. de Sacram. Penit. cap. 20. §. 4. responder. Et in primis ait, nullam esse quaestionem si penitens sciat dictum decretum, & prohibitionem Ecclesiae; tunc enim mortaliter peccat, ac proinde ponit obicem gratiae, sicque ejus absolutio omnino evadit nulla; sed autem penitens laborat ignorantia invincibili, & bona fide agat, tunc quidem mortaliter peccat Sacerdos eum absolvendo, quia vel scit, vel scire tenetur absolutionem hanc esse illicitam. Nihilominus tamen simpliciter videtur adhuc valida

absolutio, tum, quia Clemens VIII. non statuit aperte contrarium, nec ait nullam esse talem absolutionem, sed tantum non licere; multa enim prohibentur, quae si fiant, rata sunt, tum quia communis est haec Theologorum sententia, ut ejusmodi confessio valida censeatur. Ita Paludanus, Sylvester, Navarrus, Adrianus, Corduba, Ledesma, Medina, Taperius, & alij. Tum, quia accedit bona fides penitentis; cum e contrario loqui videatur Clemens VIII. desertis verbis de his tantum, qui prudenter, & scienter contra prohibitionem auri fuerint confiteri. Ita Gamachaus. Et pro hac sententia facit etiam Kellifonius in 3. p. tom. 2. q. 9. art. 3. dub. 3. ubi docet, validam esse absolutionem, si confessio fiat per scriptum, & absolutio de- tur penitenti praesenti. Et testatur ex Cardinali Bellarmino Clementem VIII. declarasse viva voce, se non intendisse prohibere absolutionem penitentis in praesentia, qui tamen confessus fuerat in absentia.

Sup. hoc lo- re- & signa- ter in Ref. not. peno- ritate a prin- cipio.

2. Sed haec opinio aliquibus non placet, per ea, quae adversus Coninch satis firmavi in 3. p. tr. 3. de absolutione morib. resolut. 7. nam in suo decreto Clemens VIII. confessionem factam absente Sacerdote non solum illicitam, sed etiam invalidam esse determinavit. Ex quo etiam refellunt aliqui opinionem Jacobi Mancini in append. ad praxim infirm. pract. 4. dub. 2. num. 3. & Coelestini in compend. Theologiae moral. tr. 1. cap. 21. num. 3. do- centium agrum, qui per litteras, vel per inter- nuncium Sacerdoti peccata sua manifestavit ab- senti Confessario, posse absolvi, postquam con- fessarius accesserit ad illum, dummodo adhuc vi- vat, & in hoc casu non transgreditur decretum Clementis VIII. cum nisi praesentem absolvat jux- ta mentem dicti Pontificis. Ita Coelestinus. Vide me ipsum loco citato, & in 4. p. tr. 4. resol. 92. De declaratione autem Clementis VIII. quam asserit Kellifonius, non constat authenticè.

Qua hic est infra in Ref. Re- fol. 64. a lege em- pto- rum, & Re- fol. 64. a not.

Qua hic est infra in Ref. Re- fol. 64. a ejus §. ult.

RESOL. LXXVII.

An esset absolvendus, qui sine causa praebere Confessario peccata scripta, & de illis praesente se accusaret?

Et quid est dicendum, si quis magnum pudorem sentiret, si proprio ore peccata confiteatur; an peccet mortaliter, si per scriptum confiteatur, praesente Sacerdote?

Et quid, si agrotus per gutturis angorem confiteri absolvi non possit, & scribere peccata facile possit? Ex p. 3. tr. 4. Ref. 126. alias 127.

Negative videtur respondendum ex Fa- gundez praec. 2. lib. 3. cap. 1. n. 8. ubi sic ait: Extra necessitatem ipsa confessio, & accusatio semper faciendae est ore, & peccaret mortaliter ille, qui cum bene possit proprio ore confiteri, per signa, nutus, & interpretem (adde tu, & per scrip- ta) confiteretur. Et ratio est, quia mutaret con- suetudinem Ecclesiae, quae mutatio est gravis, & in re gravi. Et ita etiam docet in terminis hanc sententiam Sylvius in addit. ad 3. p. quest. 9. art. 3. conclus. 2. Vide etiam Filliuc. tom. 1. tract. 7. cap. 1. num. 14. Coninch de Sacram. disp. 6. dub. 1. con- clus. 3. num. 3. Suarez in 3. p. tom. 4. disp. 21. sect. 3. n. 5. & 6. & alios.

Sup. hoc lo- fra in Refol. 80. §. Nota hic.

2. Non reticebo tamen contrariam sententiam docere Villalobos in Summ. tom. 1. tr. 9. diff. 31. n. 1. ubi ita asserit: [De lo dicho se infiere, que